

Gebouwen die mensen blij maken

// Met mijn gebouwen
mensen helpen hun
eigen hart weer terug
te vinden //

Consultatiebureau Thebe.

“Ieder mens heeft recht op een liefdevol thuis. Dat geldt ook voor mensen met dementie. Waarom moet een verpleeghuis alleen maar functioneel en dus vaak kil zijn? Wat doet een steriele kamer met iemand met dementie? Mijn missie is verpleeghuizen liefdevol in te richten met levendige, kleurrijke interieurs waarin mensen zich thuis kunnen voelen en waar ze blij van worden. Dit komt de kwaliteit van leven aantoonbaar ten goede”, aldus interieurontwerper **Mireille van Driel** van Livin’.

In de rubriek ‘Het Gouden Ei’ verschijnen gesprekken met duurzame, passievolle, innovatieve ondernemers, die hebben bewezen ook succesvol te zijn. Ditmaal: interieurontwerper Mireille van Driel, oprichter Livin’ adviesbureau uit Breukelen. Zij richtte haar bedrijf in 1998 op met als missie mensen met haar interieurs blijer te maken. Hiernaast een aantal voorbeelden van haar liefdevolle interieurs.

Livin' is gespecialiseerd in interieurconcepten voor de gezondheidszorg. Daarnaast richt Van Driel ook bedrijfs- en kantoorpanden in en 'pimpt' ze woningen en kamers. "Wat ik maak, maak ik met liefde. Als je een gebouw met liefde en aandacht inricht, maak je mensen blij. En wat is er nu mooier dan blije mensen", aldus Van Driel, een echte ouderwetse ambachtsvrouw die volledig vanuit het hart werkt. Haar passie ligt vooral bij de inrichting van verpleeghuizen voor mensen die aan het dementeren zijn. Dat dit vuur uit het hart komt, blijkt bijvoorbeeld uit een bericht op haar Facebook-pagina: "Vandaag was weer een superdag! Acht woonkamers opnieuw ingericht, ouderen rond gereden en vertroeteld. Als ik nog een job switch wil maken kan ik altijd nog zuster worden. Zo dankbaar wat je voor mensen met dementie nog kunt doen... En als ze dan aan het einde van de dag je hand pakken en met een lieve glimlach zeggen: 'wat bent u toch een lieve zuster...' dan smelt ik."

"Gebouwen moeten vooral functioneel zijn. Juist in tijden van crisis zie je dat er minder aandacht aan interieurs wordt besteed", zegt Van Driel. "Het lijkt wel eens of vergeten wordt dat een bedrijf bestaat bij de gratie van mensen en dat deze mensen een groot deel van hun leven in dergelijke ruimten moeten doorbrengen. Als je mensen hun werk laat doen in steriele, functionele ruimten waar kraak noch smaak aan is, dan moet je niet raar opkijken als dit de energie, de creativiteit, het hartsgevoel en uiteindelijk ook de productiviteit van mensen aantast. Het ligt ook zo voor de hand. Doodse gebouwen stomp af. Levendige gebouwen – gebouwen met een ziel – maken mensen blijer en geven positieve energie. De samenleving zou er stukken beter uitzien als er meer vrolijke gebouwen zouden zijn. Sterker nog: de crisis zou minder heftig zijn als meer mensen zouden kunnen werken in bezield gebouwen."

OP HANDEN

Volgens Van Driel geldt dit in het bijzonder voor verpleeg- en zorghuizen. "We gaan in onze rijke, westerse samenleving eigenlijk heel vreemd om met ouderen en zieken. In plaats van hen te eren voor hun wijsheid, hun werk, hun bijdragen, hun liefde en hun zorgzame leven voor anderen, stoppen wij ze weg in tehuizen waar de kamertjes allemaal op elkaar lijken en waar er nauwelijks ruimte is voor persoonlijke inkleuring. In andere culturen worden ouderen juist op handen gedragen en wordt hun wijsheid door de gemeenschap gerespecteerd en geëerd. Hier lijkt het vaak of ouderen worden weggeborgen in tehuizen die vooral zijn ingericht op basis van kosten/batenanaly-

ses. Dit leidt tot efficiënt ingerichte kamertjes, die na het overlijden van de bewoner direct weer bewoonbaar zijn voor de volgende bewoner. Helaas deugt zo'n analyse niet. Mensen hebben te allen tijde recht op kwaliteit van leven. Dat geldt zeker voor ouderen en zieken. Randvoorwaarden hierbij zijn: oprechte aandacht, goede zorg en eigen ruimtes waar mensen zich thuis voelen. In zo'n omgeving voelen mensen zich gelukkiger en mensen die opgewekter zijn, blijven vaak langer gezond. Dat is niet alleen van belang voor deze mensen zelf, maar ook voor hun familie en vrienden. Zo bezien spaart een gebouw dat mensen blij kan maken de samenleving juist geld uit." Van Driel vindt het triest om te moeten constateren

Mireille van Driel: "Een zegen voor de gezondheidszorg."

dat veel mensen hun bezieling kwijt raken, zeker in tijden van crisis. "Natuurlijk is de werkdruk vaak enorm groot. Vaak worden bedrijven ook geleid door angst. Niet de aandacht voor medewerkers, klanten of samenleving staat centraal in het beleid, maar de angst om iets fout te doen. Overal zie je dat de wet- en regelgeving toeneemt, dat de claimcultuur ook evenredig toeneemt en dat bedrijven – zeker de grotere bedrijven – vaak worden ingericht als systemen waarbij compliance leidend is. De menselijke maat raakt dan steeds meer uit zicht. Mensen, die daar soms al langere tijd werken en op hun beurt ook weer angstig

zijn of ze hun rekeningen morgen nog wel kunnen betalen, worden dan vaak onderdeel van het systeem. Sterker nog, ze gaan in het systeem geloven. Ik veroordeel deze mensen niet, sterker nog, ik begrijp ze wel, maar het is tegelijkertijd ook zo ontzettend triest. Juist nu is het daarom zo belangrijk dat we waar het kan tegenwicht bieden en een menselijke samenleving met elkaar vorm en inhoud geven. Met mijn liefdevolle interieurs wil ik hier op een bescheiden manier een steentje aan bijdragen.”

DIRECT EFFECT

Van Driel is vooral begaan met mensen met dementie. “Bij deze mensen zie je direct het effect van en eigen ruimte. Mensen met dementie kunnen zich vaak nog wel een en ander herinneren uit hun vroege jeugd. In overleg met directie, medewerkers en vanzelfsprekend vooral de bewoners en/of hun familie maken wij een totaalontwerp van het tehuis, waarbij de individuele kamers op simpele wijze en zonder extra kosten op maat kunnen worden ingericht. Voor het woon- en revalidatiecentrum Vivaldi in Zoetermeer – dat zowel tijdelijk als permanent verblijf biedt aan mensen met een lichamelijke aandoening, psychische klachten of dementie – kozen we uiteindelijk voor het centrale thema ‘thuisvoelen’. Alle huiskamers en alle centrale ruimtes hebben een vertrouwde, huiselijke sfeer gekregen. Uit de workshops met de bewoners bleek dat vooral het thema ‘van buiten naar binnen’ leefde. We hebben letterlijk de natuur naar binnen gebracht, niet alleen in kleuren en afbeeldingen, maar ook in de namen. Zo heeft de afdeling ‘open psychogeriatric’ de naam ‘Rozenhof’ gekregen en zijn overal roze tinten en afbeeldingen van rozen aangebracht.”

Bij een andere opdrachtgever – stichting TanteLouise Vivensis uit Bergen op Zoom – heeft Van Driel het park bij het oude verpleeghuis terug laten komen door middel van glasfolie en wandpanelen met bewegende beelden en geluiden, om zo de bewoners hun herinnering aan het park terug te geven.

Van Driel werkt in verpleeghuizen onder meer met flexibele wanden waarop op simpele wijze afbeeldingen uit het eigen leven zijn aan te brengen. De instellingen zijn vaak ontworpen in een ‘jaren vijftig’-stijl. Te denken valt aan oude foto’s van mode uit die tijd, beroemdheden, trouwreportages, enzovoorts. Toch volgt Van Driel niet bepaald de clichébeelden. Haar kamers zijn kleurig, met rode, gele of blauwe wanden. “Mensen met dementie gaan terug naar hun periode tussen hun achtste en dertigste levensjaar,

vandaar dat we nu inrichten in de stijl van eind jaren vijftig. Door ze in zo’n vertrouwde omgeving terug te brengen, voelen ze zich veiliger en beter op hun gemak. Zelf vertellen ze vaak dat ze van felle kleuren houden. Kleur geeft contrast en daardoor kunnen ze zich vaak beter oriënteren. Ik ben ook niet bang om met kleur te experimenteren. Kleuren vloeken in mijn ogen niet zo gauw. De niet zo voor de hand liggende combinaties kunnen vaak een mooie warme uitstraling opleveren, zoals groen, blauw, geel en roze. Verder let ik heel erg op details. Alles moet in een ruimte kloppen. Van het bloemenvaasje, het bloemetje dat er in staat, het hout van de tafel, de gordijnen, de deurknoppen, tot aan de lampen en de plankjes aan de muur waarop bijvoorbeeld één theepot uit de jaren vijftig staat.”

“Het effect van dergelijke ruimten op mensen met een dementie is enorm”, zegt Van Driel. “Ze worden er rustiger van, hebben minder stress en hebben over het algemeen ook minder klachten. Ze zijn blijer. Voor de familie is dit natuurlijk een zegen. Zij zien hun geliefde beter in zijn of haar vel zitten en dat geeft ook bij hen veel meer rust. Maar het is ook een zegen voor het verzorgende personeel, dat te maken krijgt met mensen die meer op hun gemak en positiever zijn. Zelfs voor de gezondheidszorg als geheel is het een zegen. Als ik met mijn interieurs de wereld een beetje mooier kan maken en de mensen een beetje blijer dan is mijn missie al geslaagd. Daarnaast hoop ik mensen te inspireren om uit het denken te stappen en volledig vanuit het hart te gaan leven en werken. De wijsheid van ons hart is zo veel omvattender dan de wijsheid van ons denken. Als mensen echt vanuit hun hart zouden handelen, zou de wereld er stukken mooier uitzien. Dat kan ook niet anders. Want het hart heeft geen ego, kent geen conditioneringen en voelt geen dualiteit. Het hart is allesomvattend en wie handelt vanuit het hart, kan in wezen niets verkeerd doen. Ik hoop dat mijn gebouwen mensen helpen hun eigen hart weer terug te vinden.” ■

- 🏠 Residentie Moermont, Bergen op Zoom
- 🏠 Verpleeghuis Vivaldi, Zoetermeer
- 🏠 TanteLouise, Bergen op Zoom
- 🏠 Hoofdkantoor Dufec, Tilburg
- 🏠 Hoofdkantoor Thebe, Oosterhoutse Dam
- 🏠 Thebe Consultatiebureau, Lage Zwaluwe

Residentie Vivensis Moermont.

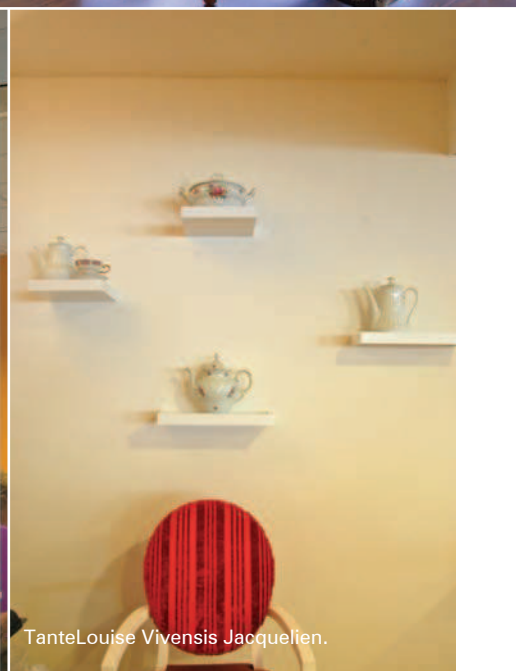
TanteLouise Vivensis jaren 50 concept.

Residentie Vivensis Moermont.

Kraambureau Thebe.

TanteLouise Vivensis Jacqueliën.